

اللهُ
 الَّذِى
 نَزَّلَ
 الْكِتَابَ
 وَهُوَ
 يَتَوَلَّى
 الصَّالِحِينَ "Ccedil;uuml;nkü benim velim, Kitab'ı (Kur'an'ı) indiren Allah'tır. O, bütün Salihlere velilik eder." (A'râf, 7/196) Dost, arkadaş, seven, yardım eden, koruyup gözeten, birinin işini üzerine alan, idare eden gibi anlamlara gelen “velî” kavramı, Kur'squo;an-ı Kerim’de hem Allah için hem de diğer varlıklar için kullanılmıştır. وَاللهُاَعْلَمُبِاَعْدَآئِكُمْ وَكَفَىبِاللهِوَلِيًّاوَكَفَىبِاللهِنَصِيرًا "... Allah dost olarak yeter. Allah yardımcı olarak da yeter.” (Nisâ, 4/45), اَمِاتَّخَذُوامِنْ دُونِهِاَوْلِيَآءَفَاللهُ هُوَالْوَلِىُّوَهُوَيحْيىِالْمَوْتَىوَهُوَ عَلَىكُلِّ شَىْءٍقَدِيرٌ “Yoksa onlar Allah’tan başka dostlar mı edindiler? Hâluki gerçek dost Allah'tır...” (Şûra, 42/9), وَهُوَالَّذِى

يُِنَزِّلُ
الْغَيْثَ
مِنْ بَعْدِ
مَا قَنَطُوا
وَيَنْشُرُ
رَ.حْمَتَهُ
وَهُوَ
الْوَلِىُّ
الْحَمِيدُ “O,
insanlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indiren, rahmetini her tarafa yayandır. O, dost
olandır, övülmeyle lâyık olandır.” (ûrâ, 42/28) Allah
(c.c)’n en güz el isimlerinden (Esmâ-i Hüsniâ) biri de
الْوَلِىُّ
“el-Veli”dir. Bu kavram, insanın sıfatı olarak kullanıldığında ise, Allah’n
dostu ve sevgili kulu demektir. Konumuzla ilgili ayette; hem Allah’n biz kullarına dost
olduğu, bizleri sevdiği ve her tür lüklerden esirgediği hem de
kulların Allah’a dost olmaları gerektiği ifade edilerek, Hz. Peygamberin şahsında
bütün müminlerden, Allah’a inanç ve bağlılıklarını “Benim
velîm...Allah’t” sözleriyle ortaya koymaları istenmektedir. Ayrıca,
müminlerin yüce Allah’a olan sevgi ve bağlılıklarıyla O’nun kendisine
inanıp bağlanan iyi kullarına olan sevgisi, koruyuculuğu ve lütâr lüdile
getirilmiştir. Buna göre Allah ile müminler arasında sıcak bir bağ vardır;
müminler Allah’a gönülden inanıp bağlanmakta, O’nu dost
bilmekte; Allah da onları sevmekte, yollarını aydınlatan kitabı göndermek suretiyle doğru
yolu bulup o yolda yürümelerini sağlamaktadır (Kur’an Yolu, 2/506-507). İlgili
ayette وَهُوَ
يَتَوَلَّى
الصَّالِحِي
06;َ “O, bütün salihlere velilik eder.” cümlesindeki
“salihler” ifadesiyle müfessirler, Allah’a ortak koşmayan ve O&rsquo'na
isyan etmeyen, emir ve yasaklarına riayet eden kimselerin kastedildiğini söylemiştir.
وَهُوَ
يَتَوَلَّى
الصَّالِحِي
06;َ “O&rsquo'nun bütün salihlere velilik etmesi”nin anlamı,
onları görüp gözetmesidir. Onlara yardım eder, isteklerini yerine getirir,
çağrılarını duyar ve ihtiyaçlarını giderir. İyi insanlara karşı kötülerin
kurduğu tuzakları ortadan kaldırıp onları korur, demektir. Allah (c.c), müminlerin velisidir. Bu
sebeple Allah (c.c), velâyetini kullarına ulaştırma adına, onların dünya-ahiret saadetini
temin etmek için koyduğu kuralları ve kulluk programını kendilerine duyurmak üzere
kitaplar göndermiştir. Nasıl ki bizler velayetimiz altındaki kişilere, bir veli olarak arzu ve
istediklerimizi bildiriyorsak, velimiz olan Allah da gönderdiği peygamberleri aracılığı ile
bizlere, emir ve yasaklarını bildirerek istediği mükemmelliğe ulaşmamızı istemektedir. İyileri
dost edinen, onların velayetini üzerine alan Rabbimiz gönderdiği kitaplarla kullarının
elinden tutar, onları doğruya, hakka, hidâyete sevk ederek tüm
kötülüklerden, zulüm, zorbalık ve düşmanlıklardan korur. Bunun
karşılığında müminler de Allah’ı severler. Allah sevgisi ise, O&rsquo'nun
yüceliğini ve nimetlerini düşünme neticesinde kişinin kalbinde meydana gelen

çok özel bir duygunun tezahürüdür. Bu duyguya sahip olanlar Allah’a karşı saygılıdır, O’nun emirlerini yerine getirip yasaklarından sakınırlar. Allah yolunda ve din uğrunda gayret göstermekten, mallarını ve canlarını feda etmekten kaçınmazlar. Kur’an-ı Kerim’ın insanlığı ulaştırmak istediği hedeflerin başında Allah’ın birliği inancına ve Allah’ı her şeyden daha çok sevmeye duyusuna ulaştırmaktır. Nitekim Bakara suresinin 165. âyetinde وَالَّذِينَاَمَنُوآاَشَدُّحُبًّالِلَّهِ “İman edenler ise en çok Allah’ı severler” buyrulur bu hedefe işaret edilmektedir. İslam’da hakiki sevgi Allah sevgisidir. Çünkü mahlûkatın asıl varlığının sebebi, kendilerine lütfedilen iyilik ve ikramların, maddî ve mânevî nimetlerin sahibi de O’dur. En iyi, en güzel olan O’dur. Bütün iyilikler, güzellikler O’ndan gelir, bu sebeple sevmeye en çok lâyık olan O’dur. O halde, biz kulların yaratıcımız olan Rabbimizin velayetine layık olma adına O’nu her şeyden çok sevmeli, bütün ilişkilerimizin bu sevgiye, dolayısıyla Allah&rsquo'ın hoşnutluğuna göre düzenlenmesi gerektiğinden, bu ilişkilerimiz bilinçli ve iradeli olmalıdır. Bu sebeptendir ki Rabbimize karşı üzerimize düşen kulluk görevlerimizi eksiksiz yapmaya gayret sarf etmeli, kulluk bilincimizi daima zinde tutmalıyız. İdris BOZKURT

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)